

Četrtek, 17. junij 2010

Ukrepi EU za zaščito zagovornikov človekovih pravic

P7_TA(2010)0226

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2010 o ukrepih EU za zaščito zagovornikov človekovih pravic (2009/2199(INI))

(2011/C 236 E/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov, Splošne deklaracije o človekovih pravicah, mednarodnih paktov o človekovih pravicah, Mednarodnega pakta o državljskih in političnih pravicah ter Mednarodnega pakta o gospodarskih, socialnih in kulturnih pravicah,
- ob upoštevanju deklaracije Združenih narodov o zagovornikih človekovih pravic ter dejavnosti posebnega poročevalca Združenih narodov v zvezi s položajem zagovornikov človekovih pravic,
- ob upoštevanju Lizbonske pogodbe, zlasti členov 3 in 21, ter Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju smernic Evropske unije o človekovih pravicah in zlasti smernic Evropske unije glede zagovornikov človekovih pravic, ki so bile sprejete junija 2004 in pregledane leta 2008; tudi ob upoštevanju smernic o dialogih o človekovih pravicah, ki so bile sprejete decembra 2001 in pregledane leta 2009,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. septembra 2007 o poteku dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju določb o človekovih pravicah v zunanjih sporazumih EU,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu (EIDHR) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju resolucije z dne 25. aprila 2002 o sporočilu Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o vlogi Evropske unije pri spodbujanju človekovih pravic in demokratizacije v tretjih državah ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svojih posebnih smernic o dejavnosti poslancev Evropskega parlamenta v zvezi s človekovimi pravicami in demokracijo na njihovih obiskih v tretjih državah,
- ob upoštevanju statuta nagrade Saharova za svobodo misli, ki ga je sprejela konferenca predsednikov 15. maja 2003 in je bil spremenjen 14. junija 2006,
- ob upoštevanju prejšnjih resolucij o razmerah na področju človekovih pravic po svetu in zlasti prilog o posameznih primerih,
- ob upoštevanju rednih razprav ter nujnih resolucij o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in pravne države,
- ob upoštevanju deklaracije odbora ministrov o ukrepih Sveta Evrope za boljšo zaščito zagovornikov človekovih pravic in spodbujanje njihovih dejavnosti, sprejete 6. februarja 2008,

⁽¹⁾ UL C 187 E, 24.7.2008, str. 214.

⁽²⁾ UL L 386, 29.12.2006, str. 1.

⁽³⁾ UL C 131 E, 5.6.2003, str. 147.

Četrtek, 17. junij 2010

- ob upoštevanju resolucije parlamentarne skupščine Sveta Evrope z dne 24. februarja 2009 o položaju zagovornikov človekovih pravic v državah članicah Sveta Evrope ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju priporočila o pravnem statusu nevladnih organizacij v Evropi ⁽²⁾, ki ga je 10. oktobra 2007 sprejel odbor ministrov Sveta Evrope,
 - ob upoštevanju regionalnih instrumentov za človekove pravice, vključno z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, Afriško listino o človekovih pravicah in pravicah ljudstev ter resolucijami o zagovornikih človekovih pravic, ki so jih sprejele Afriška komisija za človekove pravice in pravice ljudstev (ACHPR), Ameriška konvencija o človekovih pravicah in Arabska listina o človekovih pravicah,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (vizumski zakonik) ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju programov za zaščito in zatočišče ogroženih zagovornikov človekovih pravic, ki se izvajajo v nekaterih državah članicah EU,
 - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7-0157/2010),
- A. ker je v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov vsaka država članica odgovorna za spodbujanje splošnega spoštovanja ter upoštevanja človekovih pravic in svoboščin,
- B. ker je zagovornik človekovih pravic v skladu z deklaracijo ZN iz leta 1998 oseba, ki sama ali z drugimi uveljavlja ali varuje človekove pravice z miroljubnimi sredstvi,
- C. ker imajo zagovorniki človekovih pravic povsod po svetu ključno vlogo pri varstvu in uveljavljanju osnovnih človekovih pravic, pri tem pa pogosto tvegajo lastna življenja, in ker imajo tudi bistveno vlogo pri utrjevanju demokratičnih načel v svojih državah, ker si pri svojem delu prizadevajo za nepristranskost in preglednost in z natančnim poročanjem zagotavljajo verodostojnost ter so zaradi tega vezni člen med demokracijo in spoštovanjem človekovih pravic,
- D. ker je podpora zagovornikom človekovih pravic že dolgo uveljavljen element zunanje politike Evropske unije na področju človekovih pravic; ker pa je podpora EU odvisna od zadevnih držav,
- E. ker si zlasti Evropska unija posebej prizadeva za krepitev varstva človekovih pravic s pristopom Evropske unije k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP), kot določa Lizbonska pogodba,
- F. ker ima Evropski parlament pomembno vlogo pri spodbujanju človekovih pravic in demokracije, vključno z zaščito zagovornikov, z delegacijami v tretje države, predstavivami, resolucijami, pismi in, nenazadnje, z nagrado Saharova, pa tudi s poročili o človekovih pravicah po vsem svetu,
- G. ker Evropska unija čedalje bolj usklajuje svoje ukrepe z drugimi regionalnimi in mednarodnimi mehanizmi, vzpostavljenimi v Afriki, Evropi ter Severni in Južni Ameriki, za tesno spremljanje položaja zagovornikov človekovih pravic in pozivanje držav članic, naj zagotovijo okolje, ki jim bo omogočalo delo v skladu z mednarodnimi in regionalnimi obveznostmi na področju človekovih pravic,
- H. ker je verodostojnost Evropske unije glede zaščite zagovornikov človekovih pravic po svetu tesno povezana z notranjim spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin,

⁽¹⁾ RES/1660(2009).

⁽²⁾ CM/Rec(2007)14.

⁽³⁾ UL L 243, 15.09.2009, str. 1.

Četrtek, 17. junij 2010

- I. ker se pri svojem delu zagovorniki človekovih pravic soočajo s kršitvami človekovih pravic, med katerimi so umori, grožnje s smrtjo, ugrabitve, samovoljne aretacije in pridržanja ter druge vrste nadlegovanja in ustrahovanja, na primer kampanje obrekovanja, in ker se z vsemi temi kršitvami lahko soočajo tudi ožji družinski člani zagovornikov človekovih pravic (tudi njihovi otroci) in drugi sorodniki, z namenom preprečiti jim, da bi nadaljevali svoje dejavnosti; ker na kampanje za človekove pravice v številnih regijah vplivajo omejitve delovanja in preganjanje zagovornikov človekovih pravic,
- J. ker je za zaščito posameznih zagovornikov človekovih pravic potrebno izvrševanje politik človekovih pravic EU na splošno,
- K. ker so tveganju posebej izpostavljene zagovornice človekovih pravic, med druge skupine in kategorije zagovornikov, ki so prav tako posebej izpostavljene napadom in kršitvam človekovih pravic zaradi dela, ki ga opravljajo, pa sodijo zagovorniki, ki si prizadevajo za spodbujanje državljanskih in političnih pravic, zlasti za svobodo izražanja in svobodo misli, vesti in vere, vključno s pravicami verskih manjšin, pa tudi za gospodarske, socialne in kulturne pravice, še posebej pravice do hrane in dostopa do naravnih virov, vključno s sindikalisti, ter tisti, ki se ukvarjajo s pravicami manjšin in skupnosti, pravicami otrok, pravicami domorodnih ljudstev, pravicami lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev, ter zagovorniki, ki se borijo proti korupciji,
- L. ker zagovornike človekovih pravic preganjajo na vse bolj sofisticirane načine, z uporabo novih tehnologij, pa tudi z restriktivnimi zakoni za nevladne organizacije in upravnimi ukrepi, ki zelo omejujejo področje in možnosti delovanja neodvisne civilne družbe; pri tem je treba poudariti, da nekatere vlade zagovornike človekovih pravic ovirajo pri uradni registraciji organizacij ali jim jo preprečujejo, nato pa jih preganjajo zaradi nezakonitega uresničevanja svobode do združevanja,
- M. ker ti ukrepi pomenijo jasno kršitev mednarodne zakonodaje o človekovih pravicah in vrsto splošno priznanih temeljnih svoboščin,
- N. ker zagovornike človekovih pravic omejujejo oziroma včasih neposredno zadevajo politike, zakonodaja in postopki, opisani kot „varnostni“ ukrepi, ki so pogosto povezani s stigmatizacijo in obtožbami terorizma,
- O. ker posebne težave, s katerimi se soočajo združenja in zbori zagovornikov človekovih pravic, ostajajo zaseg opreme, zaprtje prostorov, visoke kazni ter strog in subjektiven nadzor bančnih računov,
- P. ker lahko trgovinski sporazumi, ki vključujejo določbo o človekovih pravicah, za EU pomenijo sredstvo, s katerim lahko zahteva spoštovanje človekovih pravic kot pogoj za trgovanje,
1. spoštuje neprecenljiv prispevek zagovornikov človekovih pravic k varstvu in uveljavljanju človekovih pravic, pravni državi, demokraciji in preprečevanju spopadov, s katerim tvegajo lastno varnost in varnost svojih družin in staršev; pozdravlja dejstvo, da deklaracija Združenih narodov iz leta 1998 ne ponuja stroge opredelitve zagovornikov človekovih pravic, ter v zvezi s tem poziva Svet in Komisijo, naj ta pristop odločno podpreta;
 2. poziva EU, naj da prednost učinkovitejšemu izvajanju obstoječih sredstev in mehanizmov za dosledno in sistematično varstvo zagovornikov človekovih pravic v Evropski uniji; priporoča, naj visoka predstavnica Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko razvije ukrepe in bolj v rezultate usmerjeno metodologijo na tem področju, vključno z ocenami obstoječih politik in dialogov na področju človekovih pravic;
 3. poziva EU in države članice, naj izrazijo svojo politično voljo v podporo zagovornikom človekovih pravic ter bolje uporabijo vsa obstoječa sredstva in razvijejo nove dopolnilne mehanizme za podporo in spodbujanje njihovega dela z resnično participativno strategijo, ki bi morala prispevati k ustvarjanju okolja, v katerem bodo lahko izvajali svoje dolžnosti in uživali zaščito; poudarja, da mora to spremljati politika, katere cilj bo preprečevanje in varstvo pred napadi in grožnjami zoper zagovornike človekovih pravic tako z nujnimi kot z dolgoročnimi ukrepi;

Četrtek, 17. junij 2010

Krepitev institucij in inovacije v skladu z Lizbonsko pogodbo

4. ponavlja, da Lizbonska pogodba, kot je poudarjeno v njenih členih 3 in 21, postavlja uveljavljanje in varstvo človekovih pravic v središče zunanjepolitične dejavnosti Unije; poudarja, da je treba dati prednost zagotavljanju, da se bo uveljavljanje človekovih pravic kot temeljne vrednote in cilja zunanje politike Unije ustrezno odražalo pri oblikovanju in v strukturi Evropske službe za zunanje delovanje, tudi z dodelitvijo zadostnih človeških virov; zato poziva k ustanovitvi osrednje točke, ki bo pristojna posebej za zagovornike človekovih pravic v okviru Evropske službe za zunanje delovanje;

5. poudarja, da je bilo izvajanje smernic glede zagovornikov človekovih pravic v misijah EU doslej nezadovoljivo, ter poziva Komisijo, naj opravi poglobljeno analizo, da bi zagotovila obravnavo tega vprašanja; v zvezi s tem ugotavlja, da bodo na podlagi sprejetja Lizbonske pogodbe delegacije Komisije v tretjih državah morale v celoti izkoristiti nove priložnosti, dodeljena pa jim bo tudi dodatna odgovornost za boljše obravnavo tega vprašanja, saj bodo postale delegacije Unije, njihova vloga pri zastopanju EU in izvajanju politike na področju človekovih pravic pa se bo okrepila; zato znova poziva k temu, da se za vsako državo sistematično imenuje visoko kvalificiran politični uradnik, pristojen posebej za človekove pravice in demokracijo, ter vključijo smernice o človekovih pravicah in razvoju najboljših praks ter njihovem izvajanju v programe za izobraževanje uslužbencev misij EU, opise delovnih mest in postopek ocenjevanja;

6. poudarja pomen klavzul o človekovih pravicah v trgovinskih politikah, partnerstvih in trgovinskih sporazumih med EU in tretjimi državami; predlaga „oceno stanja človekovih pravic“ v tretjih državah, ki so vključene v trgovinske odnose z EU;

7. pričakuje, da bi lahko imenovanje visoke predstavnice za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki je hkrati podpredsednica Komisije, in ustanovitev skupne Službe za zunanje delovanje precej okrepila doslednost in učinkovitost EU na tem področju, ter odločno priporoča, naj visoka predstavnica/podpredsednica institucionalizira oblikovanje lokalnih strategij v tesnem sodelovanju z lokalno neodvisno civilno družbo in njihovo redno ocenjevanje, da bi tako zagotovili resnično izvajanje zaščitnih ukrepov, ki jih vsebujejo smernice EU glede zagovornikov človekovih pravic;

8. meni, da je treba izboljšati stike z neodvisno civilno družbo in jih sistematično spremljati ter izboljšati dostop zagovornikov človekovih pravic do delegacij in misij EU na kraju samem; v zvezi s tem poudarja zahtevo španskega predsedstva po imenovanju skupnega uradnika za zveze v okviru misij EU za zagovornike človekovih pravic, ki bo pristojen za usklajevanje dejavnosti Evropske unije s spodbujanjem boljšega dostopa do informacij o kršitvah človekovih pravic in sodelovanju s civilno družbo, kar bo sočasno zagotovilo preglednost glede načina, kako izpolnjujejo svoje obveznosti, ter možnost hitrega in prilagodljivega odzivanja v nujnih primerih; zahteva, da se Parlament obvešča o teh imenovanjih;

Doslednejšemu in bolj sistematičnemu pristopu v okviru politike EU na področju človekovih pravic naproti

9. je zaskrbljen nad pomanjkljivim izvajanjem smernic EU glede zagovornikov človekovih pravic; vztraja, da bi morale vse delegacije EU te smernice izvajati ustrezno in v celoti ter da bi si bilo treba bolj prizadevati, da vse med njimi razvijejo lokalne strategije izvajanja pred koncem leta 2010, oziroma če strategije že obstajajo, da bodo do takrat pregledane; zahteva, da mora biti seznam teh lokalnih strategij na voljo Evropskemu parlamentu in objavljen v letnem poročilu EU o človekovih pravicah;

10. poziva Svet, Komisijo in delegacije EU, naj dejavno vključijo zagovornike človekovih pravic in njihove organizacije v postopek priprave, spremljanja in pregleda lokalnih strategij, saj bo od tega odvisna dejanska vrednost teh strategij;

11. meni, da lahko vsaj vsakoletna srečanja zagovornikov človekovih pravic z diplomati, ki jih zahtevajo smernice EU, jasno prispevajo k vzpostavitvi takega procesa, in spodbuja rednejša in sistematična srečanja v prihodnje; poziva k prizadevanju, da se na takšnih srečanjih zagotovi sodelovanje različnih profilov zagovornikov človekovih pravic, ki so dejavni v državi, in zagovornikov iz regij;

Četrtek, 17. junij 2010

12. zato poziva visoko predstavnico za skupno zunanjo in varnostno politiko, naj razmisli o možnosti organizacije mednarodnega srečanja zagovornikov človekovih pravic, katerega bi se udeležili ustrezni organi Združenih narodov, sekretariati regionalnih konvencij človekovih pravic ter mednarodne in regionalne nevladne organizacije, da bi izboljšali zaščito zagovornikov človekovih pravic in spodbujali človekove pravice po vsem svetu;
13. poudarja potrebo po vključevanju načela enakosti spolov pri izvajanju smernic s ciljno usmerjenimi ukrepi za zaščito zagovornic človekovih pravic in drugih posebej ranljivih skupin, kot so novinarji in zagovorniki človekovih pravic, ki si prizadevajo za širjenje gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic ter pravic otrok, in tisti, ki se ukvarjajo s pravicami manjšin, zlasti pravicami verskih in jezikovnih manjšin, pravicami domorodnih ljudstev ter pravicami lezbijk, gejev, biseksualcev in transseksualcev;
14. poudarja pomen svobode govora ter vlogo spletnih in tradicionalnih medijev kot sredstev, ki omogočajo delovanje zagovornikov človekovih pravic;
15. meni, da je treba oceniti razvoj novih tehnologij in njihov vpliv na potrebe zagovornikov človekovih pravic ter rezultate vključiti v obstoječe programe EU v zvezi s človekovimi pravicami in zagovorniki človekovih pravic;
16. meni, da bi se morali glavni vidiki lokalnih strategij za izvajanje smernic EU glede zagovornikov človekovih pravic odražati v državnih strateških dokumentih/nacionalnih usmeritvenih programih, akcijskih načrtih ESP, letnih akcijskih načrtih EIDHR in instrumentu za stabilnost (IFS);
17. ponavlja, da je treba s pomočjo Lizbonske pogodbe spodbujanje, varstvo in varnost zagovornikov človekovih pravic prednostno umestiti v odnose EU s tretjimi državami in jih vključiti na vseh ravneh ter v vse vidike in instrumente zunanje politike Unije, da bi povečali doslednost, učinkovitost in verodostojnost podpore EU zagovornikom človekovih pravic; meni, da bi lahko razvoj, učinkovito izvajanje in redno spremljanje posebnih državnih strategij za človekove pravice in demokracijo bistveno prispevali k temu ciljno usmerjenemu pristopu;
18. meni, da bo mogoče zagovornike človekovih pravic v tretjih državah bolje ščititi, če bo postal dialog EU o človekovih pravicah učinkovitejši; poudarja potrebo po sistematičnem odpiranju vprašanja zagovornikov človekovih pravic v vseh političnih dialogih, dialogih na področju človekovih pravic ter trgovinskih pogajanjih s tretjimi državami ter, splošneje, vprašanja razmer in izboljšanja pravice do svobode združevanja v nacionalnih zakonodajah, predpisih in praksah, in partnerje opozarja na odgovornost držav, da zagotovijo vključitev vseh obveznosti in pravic iz deklaracije ZN o zagovornikih človekovih pravic v nacionalno zakonodajo, vključno s pravico do svobode združevanja, svobode zbiranja ter pravico do prejemanja domačih in tujih finančnih sredstev ob popolni preglednosti in spoštovanju avtonomnosti njihovega odločanja, pa tudi svobodo izražanja, ki je pravica, nujna za delo zagovornikov človekovih pravic; poudarja, da bi bilo treba države partnerice tudi spomniti na obveznost in odgovornost varovanja in spodbujanja spoštovanja zagovornikov človekovih pravic in njihovega dela ter ustvarjanje pogojev, ki jim v celoti omogočajo zagovarjanje in spremljanje človekovih pravic ter poročanje o njih;
19. meni, da bi bilo treba glede prejemanja domačih in tujih sredstev sprejeti posebna merila v ravnotežju z ustrezno preglednostjo in potrebno zaupnostjo; poziva k sprejetju ukrepov, s katerimi bi zagotovili upoštevanje vseh drugih meril, na katere se lahko sklicujejo zagovorniki človekovih pravic, če velja, da so ta bistvena za opravljanje njihovega dela;
20. ponovno poudarja, da bi lahko imele delegacije Evropskega parlamenta kot organi, pristojni za odnose EP s tretjimi državami, še večjo vlogo pri prizadevanju za pomoč zagovornikom človekovih pravic v skladu s posebnimi smernicami o dejavnosti poslancev Parlamenta v zvezi s človekovimi pravicami in demokracijo pri njihovih obiskih v tretjih državah;
21. poziva, naj se večji poudarek nameni vlogi Evropskega parlamenta v dialogih EU o človekovih pravicah s tretjimi državami;
22. spodbuja vključitev poslovne skupnosti v dialoge o človekovih pravicah;
23. meni, da obstaja potreba po doslednem in usklajenem pristopu EU ter manevrski prostor za dopolnilne vloge držav članic, ko gre za zaščito zagovornikov človekovih pravic;

Četrtek, 17. junij 2010

24. obsoja razmere, ki prevladujejo v številnih državah po svetu, ko nasilje nad zagovorniki ostaja nekaznovano; poziva Svet in Komisijo, naj to vprašanje načneta v dvostranskih stikih in pozoveta vse države, naj zagotovijo, da bodo kršitelji, ne glede na položaj ali funkcijo, sodno preganjani z neodvisnimi in učinkovitimi disciplinskimi in kazenskimi postopki, vedno ob upoštevanju možnosti, da se po izčrpanju vseh domačih pravnih možnosti v državi vložijo pritožba na sodišče za človekove pravice;

25. poudarja, da je treba zagotoviti, da se sklicevanje na nacionalno in javno varnost, vključno z bojem proti terorizmu, ne bo samovoljno uporabljalo proti zagovornikom človekovih pravic;

26. poudarja, da imajo tudi poslanci ključno vlogo, ko je treba zagotoviti uskladitev nacionalne zakonodaje, ki bi lahko vplivala na zagovornike človekovih pravic in njihove dejavnosti, z mednarodno priznanimi standardi človekovih pravic; zato poudarja, da je pomembno, da poslanci Evropskega parlamenta sistematično obravnavajo ta vprašanja, tudi na dvostranskih in večstranskih srečanjih tako s strokovnjaki na terenu kot z drugimi poslanci, v skladu s posebnimi smernicami o dejavnostih poslancev Evropskega parlamenta v zvezi s človekovimi pravicami in demokracijo na obiskih v tretjih državah;

27. poudarja pomen celovitega vključevanja neodvisne civilne družbe v pripravo vseh dialogov o človekovih pravicah, bodisi s seminarji civilne družbe ali na drugačne načine; meni, da je treba okrepiti povezavo med seminarji civilne družbe in formalnim dialogom, in sicer z objavo izdanih priporočil in z boljšim spremljanjem civilne družbe ter povratnimi informacijami po opravljenem dialogu; poudarja pomen nadaljnega odpiranja posameznih zadev v dialogih in meni, da bi javna objava seznama imen, pod pogojem, da zagovornikov človekovih pravic ne bi izpostavila tveganjem, okrepila učinek ukrepov EU in povečala zanimanje javnosti za te primere; poudarja, da je pri oceni takšnega tveganja pomembno sodelovati z drugimi zagovorniki človekovih pravic in civilno družbo;

28. meni, da bi moral evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR), ki je že dokazal svojo sposobnost podpirati in spodbujati spoštovanje človekovih pravic in krepitev pravne države, še naprej krepiti neposredno podporo zagovornikom človekovih pravic, da bi zadovoljil njihove kratkoročne in dolgoročne potrebe, ter zagotavljati pomoč tudi posebej ranljivim skupinam in zagovornikom, ki živijo na oddaljenih območjih ali območjih, na katera je usmerjene manj pozornosti;

29. poziva Svet in visoko predstavnico, naj sistematično obsojata in grajata mednarodne družbe, kadar te zatiralskim režimom zagotavljajo tehnologije za nadzor ter jim s tem olajšujejo zasledovanje in aretacije zagovornikov človekovih pravic;

Večja preglednost in prepoznavnost varstvenih ukrepov

30. poziva Svet in Komisijo, naj s ciljno usmerjenimi ukrepi med zagovorniki človekovih pravic, Evropsko službo za zunanje delovanje, veleposlaništvi EU in zunanjimi ministrstvi EU povečata osveščenost o obstoju smernic, da bi tako zagotovili njihovo popolno odobravanje in uporabo; meni, da bi lahko letna srečanja, predvidena v smernicah, zagotovila precejšnjo podporo zagovornikom človekovih pravic in povečala verodostojnost in prepoznavnost ukrepov EU ter bi tako jasno pokazala, kako pomembno je varstvo človekovih pravic za EU;

31. poudarja, da lahko tudi javno priznanje in prepoznavnost, zagotovljena zagovornikom človekovih pravic in njihovemu delu, prispevajo k varstvu zagovornikov v težkih razmerah, saj bi se v primeru, da zlorabe ne bi ostajale neopažene, storilci morda vzdržali svojih dejanj; poziva države članice EU in delegacije EU, naj, kadarkoli je mogoče, objavljajo demarše in izvajajo druge dejavnosti v zvezi s posameznimi primeri, vedno v posvetovanju z zagovornikom človekovih pravic in njegovo družino; poziva misije EU, naj zagovornikom človekovih pravic in/ali njihovim družinam ter NVO, ki so opozorile EU na posamezen primer, zagotavljajo sistematične povratne informacije o morebitnih ukrepih v kateri koli obliki, ki so jih sprejele zanje, kot je navedeno v smernicah;

32. poziva visoko predstavnico Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter vse komisarje, odgovorne za področje zunanjih odnosov, naj se sistematično srečujejo z zagovorniki človekovih pravic na svojih uradnih obiskih v tretjih državah, in poudarja, da bi morala biti podpora zagovornikom človekovih pravic nujno vključena v mandat posebnih predstavnikov EU; poudarja, da bo Evropski parlament štel visoko predstavnico in posebne predstavnike za odgovorne za njihovo ukrepanje na tem področju;

Četrtek, 17. junij 2010

33. poudarja potrebo po aktivni podpori in razvoju predlogov, kako bi lahko mrežo nagrade Saharova, ustanovljeno decembra 2008 ob 20. obletnici nagrade Saharova, uporabili kot del trajne podpore zagovornikom človekovih pravic ter za boljši izkoristek morebitnega prispevka prejemnikov nagrade za različne ukrepe Evropskega parlamenta, da bi tako izpolnila svoj mandat; ponovno izraža zaskrbljenost glede kršitev človekovih pravic nekaterih dobitnikov nagrade Saharova;

Bolj usklajenim in v rezultate usmerjenim ukrepom za zaščito zagovornikov človekovih pravic naproti

34. meni, da mora EU razviti celosten pristop do zagovornikov človekovih pravic, da bi povečala verodostojnost in učinkovitost politike EU med državami članicami in v odnosih do tretjih držav, obenem pa sprejela podporne ukrepe za zaščito njihovih dejavnosti, pa tudi preventivne in varovalne ukrepe, ter hkrati upoštevala kratkoročne in dolgoročne potrebe zagovornikov človekovih pravic; poudarja, da bi se moral ta pristop zrcaliti v revidirani strategiji za EIDHR in smernicah EU o zagovornikih človekovih pravic;

35. meni, da mora EU jasno navesti ustrezne kazni, ki bi se lahko uporabile za tretje države, ki resno kršijo človekove pravice, in jih izvajati; od Komisije in Sveta, zlasti pa od podpredsednice/visoke predstavnice, znova zahteva, naj zagotovijo učinkovitost določbe o človekovih pravicah v mednarodnih sporazumih ter tako vzpostavijo učinkovit mehanizem za uveljavljanje te določbe v duhu členov 8, 9 in 96 sporazumov iz Cotonouja;

36. meni, da bi morala visoka predstavnica Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko v namene razvoja bolj v rezultate usmerjenih ukrepov redno ocenjevati izvajanje smernic EU glede zagovornikov človekovih pravic vseh delegacij EU v tretjih državah, uvesti izboljšane ukrepe in pozorno spremljati delo najprej v tistih misijah, kjer je bilo izvajanje opazno šibko, ter jim dati ustrezna priporočila;

37. poziva Svet, naj zagotovi, da bo Evropa dostopnejša za zagovornike človekovih pravic, ki ne morejo ostati v svojih matičnih državah; poziva Svet in Komisijo, naj pripravita in izvajata posebne ukrepe za poenostavitev dostopa takšnim zagovornikom človekovih pravic do Evrope;

38. opozarja, da je treba odpraviti pomanjkanje skladne strategije glede zaščite in azila s sistematičnim izvajanjem izrednih ukrepov in pobud na kratkoročni in srednjeročni podlagi; zahteva, da visoka predstavnica konec leta 2010 poroča Evropskemu parlamentu o ukrepih, sprejetih v zvezi s tem;

39. ponavlja svojo zahtevo, naj države članice prednostno razvijejo usklajeno politiko o izdajanju izrednih vizumov zagovornikom človekovih pravic in njihovim družinskim članom, pri tem pa jim lahko za vzor služijo posebne sheme v Španiji in na Irskem; je trdno prepričan, da bi podelitev pristojnosti novim delegacijam Evropske unije za dajanje priporočil državam članicam glede izdajanja izrednih vizumov pomenila velik korak naprej za politiko Unije na področju človekovih pravic; meni, da bi bilo jasno napolnilo na to možnost v osnutku priročnika za obdelavo vlog za izdajo vizumov in spremembo izdanih vizumov v veliko pomoč pri uresničevanju tega skupnega pristopa, kot je Evropski parlament že dejal v postopku pravnega nadzora nad zgoraj navedenim ukrepom;

40. poziva 27 držav članic, naj zavzamejo enako stališče glede izdaje vizumov za zagovornike človekovih pravic;

41. poudarja, da morajo te izredne vizume spremljati ukrepi, s katerimi bi zagovornikom človekovih pravic v Evropi zagotovili začasno zaščito in zatočišče, morda pa tudi finančna sredstva in nastanitev, ter spremljevalni programi (dejavnosti v zvezi s človekovimi pravicami, predavanja in okviru jezikovnih programov evropskih univerz itd.); pozdravlja pobudo za mesta zatočišča, ki jo je predlagalo češko predsedstvo, pa tudi program za zaščito in zatočišče, ki ga španska vlada izvaja od leta 2008, in poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj v okviru Evropske službe za zunanje delovanje do konca leta 2010 dokončno pripravi evropski program za zaščito in zatočišče, da ga bo mogoče vpeljati v letu 2011, pri tem pa naj drugim mestom ne vzame pristojnosti; zato poziva visoko predstavnico, naj Evropskemu parlamentu predstavi priročnik za vzpostavitev mesta zatočišča in okvirni predlog, ki podpira povezovanje med takšnimi mesti; poziva k nadaljnji podpori drugim obstoječim pobudam v tej zvezi;

Četrtek, 17. junij 2010

42. poudarja tudi, da bi morale države članice in delegacije EU v primerih, ko bi lahko bilo ogroženo življenje oziroma fizično ali duševno zdravje zagovornikov človekovih pravic, podpirati in razvijati tudi druga zaščitna orodja in mehanizme za nujen odziv; meni, da bi bilo treba to storiti v tesnem sodelovanju z lokalnimi zagovorniki človekovih pravic in civilno družbo;

43. pozdravlja sedanje sodelovanje med obstoječimi zaščitnimi mehanizmi na evropski in mednarodni ravni, ki bi jih lahko še okrepili s sistematično izmenjavo informacij in strategij, da bi lahko zagotovili boljše dopolnjevanje med njimi tako glede izmenjave informacij v nujnih primerih kot tudi usklajevanja za dolgoročne ukrepe podpore, na primer z uporabo varnih spletnih platform, ki so dostopne vsem uradnim zainteresiranim stranem; v tem oziru pozdravlja letna srečanja v organizaciji Sveta Evrope ter letno srečanje „med mehanizmi“, ki ga organizira Observatorij za varstvo zagovornikov človekovih pravic, skupni program Mednarodne zveze za človekove pravice (FIDH) in Svetovne organizacije proti mučenju (OMCT), katerih cilj je okrepiti sodelovanje med mednarodnimi in regionalnimi mehanizmi in institucijami za varstvo zagovornikov človekovih pravic; poziva obstoječi delovni skupini za zagovornike človekovih pravic v Evropi, ki delujeta v okviru delovne skupine Sveta za človekove pravice in Sveta Evrope, pri čemer gre pri slednji za pobudo komisarja za človekove pravice Sveta Evrope, naj raziščeta načine za tesnejše sodelovanje;

44. v okviru izvajanja Lizbonske pogodbe poziva institucije EU, naj vzpostavijo mehanizem medinstitucionalnega sodelovanja glede zagovornikov človekovih pravic; domneva, da bi oblikovanje takega mehanizma lahko olajšalo ustanovitev kontaktnih točk za zagovornike človekovih pravic v vseh institucijah in organih EU, pri čemer bi take kontaktne točke delovale v tesnem sodelovanju s točkami v misijah in delegacijah EU, ki so odgovorne za človekove pravice in demokracijo;

45. vabi Svet in Komisijo, naj raziščeta možnosti za oblikovanje mehanizma za opozarjanje, ki bi ga souporabljale institucije EU in drugi zaščitni mehanizmi;

46. je prepričan, da bi izmenjavo informacij olajšalo tudi oblikovanje posebnih podatkovnih zbirk ali dnevnikov, s katerimi bi spremljali dejavnosti v teku, zlasti glede posameznikov, hkrati pa zagotavljali popolno spoštovanje zaupnosti;

47. poziva Komisijo, naj redno spremlja in nadzira kratkoročno in dolgoročno izvajanje smernic EU glede zagovornikov človekovih pravic ter o tem poroča Pododboru Evropskega parlamenta za človekove pravice;

*

* *

48. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter državam članicam EU.

Kakovost statističnih podatkov v Uniji in okrepljene revizijske pristojnosti Komisije (Eurostat)

P7_TA(2010)0230

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2010 o kakovosti statističnih podatkov Unije in okrepljeni revizijski pristojnosti Komisije (Eurostat)

(2011/C 236 E/11)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (KOM(2010)0053),

— ob upoštevanju predloga Komisije (KOM(2005)0071 – 2005/0013(CNS)),